

рилъ нѣкога добро, той сега показва дружба на маслѣдника му Бориса, за което го одѣлжаваше благодарността и природното влѣчене къмъ своитѣ едноплеменници. Туй обстоятелство и нуждата за тишина въ времето на вътрешното преобразование сближиха нѣкакъ и двамата царѣ.

По онуй време царьтъ пратиъ наследника си Симеона въ Цариградъ за да са усъвърши въ науки-тъ на които бѣше са предаъ при св. Методій и да изучи Гръцката Словесность и (ст. 150) Като отиде въ Византійския Дворъ, Владиміръ, подъ ръководството на ученытъ, учеше са Словесность и Философія, като прочиташе ту Платона, Сократа, Аристотеля, и Димостена, ту Василия Великого, Іоанна златоуста, и другытъ велики христіенски учители. Той довърши своето обрзovanje, като пътува по другытъ области и градове на Имперіята.

Като станъхъ тѣзи взаимны сношенія и дружба, Императорьтъ подари на българскытъ търговцы особенны правдини въ Цариградъ. Тѣй за живѣние имъ са дадохъ нарочиты улицы, освѣнь туй даде имъ са първо мѣсто предъ сичкытъ чужденцы на черковны и царскы праздници, на които тѣ са намѣрвахъ подъ името българскы гости. Народьтъ българскый бѣше най-трудолюбивъ, и неговата търговія цвѣтѣше въ миръ и тишина.

Въ туй време са потвърдихъ мирнытъ отношенія и съ наследницытъ на Карла Великого, съ царьтъ Германскый и Франкскый, у които былъ вече исчезъ войнишкыйтъ и преварливый духъ. Но вътрѣшныйтъ религіозенъ бой на България даде причина да въстанътъ срѣщу нея самытъ Славены, Русы и Сърбы. Въ туй въстаніе сръбско начелникъ бѣше самытъ господарь или намѣстникъ тѣхенъ *Властиміръ*. До като Борисъ гонѣше метежницытъ въ самата България, работата съ Сърбытъ въ продѣ-